

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

בפני כבוד השופטת אפרת שהם דליות

תמ"ש 5001-12-19

פלוני
תובע ע"י ב"כ עוה"ד גלעד אבני ואח'

נגד

נתבעת פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד דניאל לסרי ואח'

תמ"ש 2862-05-20

תובעת פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד דניאל לסרי ואח'

נגד

נתבעים פלוני
אלמונית
ע"י ב"כ עוה"ד גלעד אבני ואח'

פסק דין

על המדוכה מונחות להכרעתי שתי תובענות.

תמ"ש 5001-12-19 - עתירת התובע (להלן ייקרא: "הבן") לפיצוי כספי מאת הנתבעת, אמו (להלן: "האם"), בסך של 3,833,000 לחלופין מתן צו המורה לאם להעביר את זכויותיה במשק *** לידי הבן.

תמ"ש 2862-05-20 - עתירת האם כנגד הבן ורעייתו, הגב' ** (להלן: "האישה"), לפינויים מבית המגורים המצוי במשק ***

רקע עובדתי

1. האם הנה בעלים של משק *** (להלן: "המשק"). האם מתגוררת במשק מזה עשרות בשנים. המשק הועבר לבעלותה המלאה של האם עם פטירת בעלה המנוח.

2. המשק כולל בין היתר שני בתי מגורים: בית המגורים הראשי בשטח של כ- 120 מ"ר ובית המגורים המשני בשטח של כ- 50 מטר (להלן: "הבית המשני") בו מתגורר הבן עם משפחתו. כמו כן במשק רפת שעיקר עיסוקה ***.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'

תמ"ש 5001-12-19

- לבן ורעייתו בית מגורים במושב שקרוי "****" אותו קיבלו במתנה מהאם ובעלה המנוח ובו
התגוררו עד שנת 2010 אז עברו לבית המשני.
הבית ה "****" אינו חלק ממשק ***.
3. עיקר המחלוקת נסוב סביב טענת הבן לפיה הובטח לו על ידי האם שהזכויות במשק יעברו על
שמו בעוד האם טוענת כי לא הובטח לו הדבר מעולם והיא מייעדת המשק לבנה ** ורעייתו.
על רקע טענה זו עותר הבן לפיצוי כספי כמפורט בתובענה לחלופין העברת הזכויות במשק על
שמו.
4. לאחר הגשת התובענה על ידי הבן, עתרה האם לפינוי הבן והאישה מהבית המשני המצוי
כאמור בשטח המשק. לטענת הבן, המוכחשת על ידי האם, ניתנה לו זכות בלתי הדירה
להתגורר בנכס.
- רקע דיוני**
5. בד בבד עם הגשת תביעת הבן הוגשה בקשה למתן צו איסור דיספוזיציה במשק.
ניתן צו במעמד צו אחד על ידי כב' הרשמת הבכירה ציפי כהן אביטן.
לאחר דיון בפני הרשמת במעמד הצדדים נקבע בהחלטה מפורטת מיום 2.12.19 כי לא עלה
בידי הבן להוכיח קיומן של ראיות לכאורה לקיומה של עילת תביעה ולו במידת ההוכחה
המינימלית. הבקשה נדחתה והצו הזמני שניתן בוטל.
6. ביום 1.6.20 הגיש הבן בקשה לצירוף חוות דעת שמאי להערכת שווי המשק. בהחלטתי מיום
6.7.21 התרתי הגשת חוות הדעת וזאת גם בשים לב כי האם הותירה ההחלטה לשיקול דעת
בית המשפט.
7. ביום 3.5.20 הגישה האם עתירתה לפינוי הבן ואשתו מהבית המשני המצוי במשק. הוסכם כי
התביעות תתבררנה במאוחד.
8. ביום 24.11.20 התקיים דיון לשמיעת ראיות ביחס לשני התיקים שבכותרת.
9. משהוגשו סיכומים לרבות סיכומי תשובה אדרש להכרעה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

טענות הצדדים ביחס לשני התיקים

תמצית טענות הבן

10. הבן עבר להתגורר בשנת 1991 במשק וזאת בשל הבטחתו של אביו המנוח והאם כי בתמורה בבוא העת, לאחר מות האם, יעבירו לו את הזכויות במשק.
11. משך 27 שנים ועד לשנת 2018, עסק הבן בפיתוח המשק וביסוסו לרבות פיתוח וביסוס ***. כן לקח אחריות על הניהול של המשק והסדיר העניינים הכספיים של המשק.
12. הבן הסדיר לבקשת אמו את החוב הפרטני של המשק לכונס הנכסים עו"ד *** ולנושים נוספים.
13. הבן דאג לתפעל את הרפת מחשבונו האישי במהלך התקופות בהן החברה נכנסה לכינוס נכסים. כן השקיע מכספו ומחשבונו האישי כאשר המשק לא עמד בתשלום לספקים.
14. שווי השקעות הבן במחלבה וברפת החלב עומד על סך של 2,183,00 ע"פ חוות דעת המומחה.
15. הבן לא קיבל שכר עבודתו משך תקופות רבות בהן עבד במשק, ובחלק מהתקופות קיבל שכר זעום הנמוך מהסכום הנקוב בתלושי השכר וזאת בידיעה והסכמה כי יבוא בעתיד על שכרו עם העברת המשק על שמו. אובדן הכנסות מוערך על ידו בסך של 1,000,000 ₪.
16. לאור מצג השווא מצד האם, אפשר הבן לאחיו *** ורעייתו להתגורר בבית המקצועי אשר בבעלותו. כיוצא בזאת נגרם לו אובדן הכנסות בדמות שכירות. הבן שומר לעצמו טענותיו בסוגיה זו.
17. האם מפרה כלפיו ההתחייבות להעביר לו הזכויות במשק כאשר במהלך שנת 2018 הודיעה כי מתכוונת להעביר הזכויות לאחיו *** ורעייתו *** תוך פגיעה באינטרס ההסתמכות. האם אף חתמה על מסמכים למינוי האח *** כבן ממשיך במשק.
18. הדרת הבן מהרפת הותירה אותו ללא עבודה, מבלי שקיבל פיצויים בגין פיטוריו (אותם מתכוון לתבוע בערכאה המתאימה).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

19. האם התפרנסה על חשבון הבן , מבלי לשלם תמורה, באופן המהווה עשיית עושר שלא במשפט.

20. על מנת להקטין נזקיו פנה הבן יחד עם אחיו *** לבוררות ואלה הגיעו להסכמה בשיתוף האם כי האח *** יקבל סך של 1,500,000 ₪ תוך שהמשק יועבר לאלתר על שמו של הבן. לצורך מימוש ההסכמה, מכר הבן את ביתו ב-*** במהירות במחיר מופחת בכ- 200,000 ₪ מערך השוק תוך תשלום מס שבח בגובה של 150,000 ₪. לבסוף חזרה בה האם מההסכמה.

21. בסיכומיו טען הבן כי התנהלות האם הינה הפרת התחייבות לתן מתנה של המשק כולו או לכל הפחות של החלק הארי במשק. לא הייתה התנהגות מחפירה כלפי האם מצד הבן. טענת האם לחרם מצד הבן התעוררה רק לאחר שזו חזרה בה מהתחייבותה. עדויות העדים מחזקות גרסת הבן כי הובטח לו שהמשק יעבור על שמו.

22. יש לחייב האם בתשלום כספי לטובת הבן בסך כולל של 3,833,000, לחלופין יש להורות על העברת המשק על שמו.

23. אשר לתביעת הפינוי- זו באה לעולם רק לאחר הגשת התביעה מטעמו. הסכמי השכירות שנעשו ביחס למגוריו במשק ומגורי אחיו ורעייתו בבית המקצועי הינם הסכמים למראית עין שנעשו לעיני צד ג'. אי תשלום שכר דירה לא יכול לשמש עילה לפינוי מאחר שלא שולם מעולם שכר דירה. האם אף לא דרשה פינוי הבן והאישה לאחר שההסכם לכאורה בא על סיומו לפני כ- 9 שנים.

האם מנועה מלהגיש כתב התביעה גם נוכח שיהוי והתיישנות, שהרי על פי ההסכם המפורק היה על הנתבעים לפנות את הדירה לכל המאוחר ביום 4.1.12.

תמצית טענות האם

24. תביעת הבן אינה אלא תביעת סרק שאינה נתמכת בראיות.

25. אין שחר לטענת הבן כי ניתנה לו הבטחה או התחייבות לקבל את המשק לידי. הבן לא הביא ולו אסמכתה אחת לתמיכה בטענה זו. הבן לא ציין מתי ניתנה אותה התחייבות ואין לה כל תימוכין חיצוני. הוכחת התחייבות בע"פ היא מוגברת והבן לא עמד בנטל. בדיון קדם משפט ביקשה באת כוחו של הבן לתקן כתב התביעה ולהוסיף ראיות ואולם כתב התביעה לא תוקן. העדים שהביא הבן סתרו חזיתית טענתו ביחס להתחייבות שניתנה לו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

- 1
2 גם לו ניתנה התחייבות לבן היא חסרת תוקף משפטי לפי חוק המקרקעין, המתנה והירושה.
3 טענת הבן למתן המשק במתנה לאחר מות האם מהווה הרחבת חזית אסורה. בנוסף יש לדחות
4 את הבקשה גם לגופה, שכן התחייבות לתת מתנה בעתיד טעונה מסמך בכתב.
5 גם לו מדובר בהתחייבות לפי חוק המתנה, האם רשאית לחזור בה מהטעם כי הבן לא הוכיח
6 כי מדובר בהתחייבות בלתי הדירה, וזאת לאור התנהגותו המחפירה של הבן כלפיה.
7 בנוסף לפי ס' 9(ב) לחוק הירושה אין תוקף למתנה מחמת מיתה אלא אם נעשתה בצוואה.
8
9 הבן לא הוציא אגורה מכיסו עבור המשק ולא שילם עבור כיסוי חובותיו של המשק.
10
11 הבן לא ביסס עתירתו לקבלת סך של 1,000,000 ₪ בגין הפרשי שכר כאשר הוא אינו מפרט
12 מהי משכורתו ומהם ההפרשים עליהם ויתר. בית המשפט אינו מוסמך לדון בטענות אלו שעה
13 שהסמכות הייחודית נתונה לבית הדין לעבודה.
14
15 הבן עבר להתגורר בבית המשני במשק בשנת 2010 ולא בשנת 1991 כפי טענתו. לא רק שלא
16 שילם דמי השכירות אף לא שילם החשבונות בגין אחזקת הבית שהוא ומשפחתו צורכים.
17
18 במהלך השנים הסכים האב המנוח כי הבן יועסק ברפת ו/או בחברת *** וזאת לאחר שהבן
19 התקשה למצוא עבודה. לאחר מותו של האב, תפעול וניהול הרפת נעשה ע"י הבן. גובה שכרו
20 של הבן נקבע על ידו ללא התערבותה של האם, מעסיקתו, בעלת הרפת. לאם התברר כי
21 שולמה משכורת גם לאישה של הבן וזאת על אף שלמיטב ידיעתה לא עבדה בפועל ברפת. כעת
22 כשהבן *** מנהל את הרפת נבדק החשש כי הבן נטל מהרפת משך השנים כספים שלא כדין
23 וללא רשות.
24
25 הבן ניהל את פעילות הרפת בין השנים 2006-2018, כאשר ההוצאות יצאו מכיסה של בעלת
26 הרפת. כך גם החוב של המשק לכונס הנכסים בסך של 350,000 ₪ שולם ע"י האם כאשר
27 לצורך התשלום מכרה את המניה שהייתה בבעלות חברת *** ובצירוף כספים נוספים שיצאו
28 מכיסה הפרטי. הבן סייע בהגעה להסכם פשרה ביחס לחוב המשק בכובעו כמנהל הרפת, אך
29 לא שילם מכיסו מאומה.
30
31 הבן לא השקיע משאבים כספיים בנכס. אין בחוות הדעת כדי לסייע לבן שעה שחוות הדעת
32 עוסקות בשווי המשק ולמחירי הקמת עלות הרפת, כאשר הרפת הוקמה לפני עשרות שנים על

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 20-05-2862 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 19-12-5001

- 1 ידי חמה המנוח של האם. כמו כן ביחס להשקעה שלכאורה קמה לבן שנים קודם לכן בעקבות
2 הסכם מול כונס הנכסים, חלה התיישנות.
3
4 33. לאחר קבלת החלטתה של האם להעביר את המשק לאח *** ואשתו, התנהג הבן בדרך
5 מחפירה כלפיה בהטרדה ובאלימות.
6
7 34. לא הייתה הסכמה כי הבן יעביר סך של 1,500,000 ₪ לאח *** בתמורה להעברת הזכויות
8 במשק על שמו ולא הייתה כלל בוררות. גרסת הבן נסתרה במהלך שמיעת הראיות.
9
10 35. לא ברורה הטענה של הבן להפסד של 350,000 ₪. האם לא ידעה כי הוא מוכר את הבית ב-
11 *** ולו נמכר הבית בהפסד אין זו אחריותה. גם לעניין מס השבח אשר כלול בהפסד הנטען
12 של 350,000 ₪ התברר כי הבן שילם מס שבח בסך של 20,000 ₪ ולא 150,000 ₪.
13
14 36. טענת הבן לנזקים לא ממוניים נטענה באופן סתמי, בהעדר עילת תביעה נשמט הבסיס לקבלת
15 פיצוי כלשהו. כך או כך היעדרות לסעד של נזק לא ממוני נעשה במשורה ובמקרים מיוחדים.
16
17 37. באשר לעתירת האם לפינוי המושכר- הבן עבר להתגורר בבית המשני על רקע בקשתו לנוכח
18 הגדלת משפחתו. האם הסכימה למעבר על אף שייעדה את הבית לבן *** ואשתו וזאת רק בשל
19 הבטחתו של הבן כי יפנה את בית המגורים מיד כשתבקש זאת.
20
21 38. בין הצדדים נחתם הסכם שכירות. הבן והאישה הפרו את הסכם השכירות – לא שילמו
22 שכירות ותשלומים נלווים ולא פינו את המושכר בתום ההסכם. כמו כן הבן התנכל אל האם
23 עד כדי צורך לפנות למשטרת ישראל בעניין.
24
25 39. ביום 4.11.19 הודיעה האם לבן ולאישה על ביטול הסכם השכירות ודרשה להשיב את המושכר
26 לחזקתה. הבן והאישה נותרו במושכר בניגוד לדין.
27
28 40. טענת הבן והאישה כי הם מחזיקים באישור בלתי הדיר להתגורר בבית המשני נטענה מן "הפה
29 ולחוץ" ללא ביסוס. המדובר בטענה שיש להוכיחה בנטל מוגבר בו לא עמדו. הסקתה של
30 רשות בלתי הדירה מכוח הנסיבות בלבד תיעשה בזהירות רבה ובמקרים חריגים.
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

41. האישה הודתה כי התצהיר שהוגש בתמיכה לכתב ההגנה לא נחתם על ידה על כן יש להוציאו מהתיק. בנוסף הציגה האישה גרסה סותרת – באחת טענה כי האישור הבלתי הדיר להתגורר בנכס ניתן לה ולבן, ובשנית טענה כי האישור ניתן רק לבן.

42. הבן והאישה לא פירטו מדוע סבורים כי המדובר בהסכם שכירות פיקטיבי.

43. גם אם הצדדים לא עמדו על התשלומים מכוח הסכם השכירות לאם זכות מוקנית לפנות את הבן והאישה ללא כל פיצוי.

44. במהלך ההליך התגלה כי הבן מסר גרסה סותרת בנושאים משמעותיים. יש לכך משמעות חמורה המשליכה על הגרסה של הבן כולה. התנהלות דיונית פסולה זו יש אף להביא לסילוק עתירתו מכל וכל.

דיון והכרעה

45. לפניי שלוש שאלות הדרושות הכרעה ;

1. האם ניתנה לבן התחייבות של האם כי הזכויות במשק יועברו על שמו.
2. זכאות הבן לפיצוי כספי בגין השקעות לכאורה שהשקיע במשק לרבות פיצוי בגין עוגמת נפש.
3. האם יש להיעתר לתביעת האם לפינוי הבן ומשפחתו מהמשק או שמא ניתנה לבן זכות מגורים בלתי הדירה בבית המשני במשק.

אדון בסוגיות אלו על פי סדרן.

התחייבות להעביר הזכויות במשק

46. בעניינינו עותר הבן לקבוע כי ניתנה לו התחייבות לפיה הזכויות במשק יועברו על שמו. לטענת הבן ההתחייבות ניתנה לו בשני מועדים ;
ההבטחה הראשונית של האם כי הבן ימונה "כבן ממשיד", "ובעצם יקבל במתנה את הזכויות במשק" (לשון ס' 37 לכתב הסיכומים) כנגד עבודתו במשק.
הבטחת האם כי לאחר שיסדיר את החוב הפרטני של המשק לכונס הנכסים עו"ד *** ולנושים הנוספים, תעביר אליו את זכויות בר הרשות במשק.

48. האם מכחישה טענות הבן מכל וכל.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

- 1
2 49. כפי שיבואר להלן דין טענות הבן להידחות.
3
4 50. בין הבן והאם לא נכרת כל סיכום בכתב המעגן התחייבות האם לתן לבן הזכויות במשק. ככל
5 שעסקינן בהתחייבות לתן מתנה, החוק קובע דרישת כתב מהותית להתחייבות לתת מתנה
6 בעתיד. (ס' 5(א) לחוק המתנה).
7 גם לו הייתי קובעת כי יש מקום להקל בדרישה זו בשל אופי הצדדים, בני משפחה, לא הוכח
8 לפניי בראיות כי ניתנה לבן התחייבות להעביר לו את הזכויות במשק במתנה או תמורת
9 הסדרת החובות הרובצים על המשק.
10 יוסף, כי לא נטען וממילא לא הוכח כי האם פעלה בכל דרך לעיגון ההתחייבות הנטענת
11 להעברת זכויותיה כברת רשות מול הגורמים המיישבים או לרישום הבן "כבן ממשיך" ובשים
12 לב כי העברה של זכות זו ע"י חבר האגודה לאחר בחייו כפופה להסכמת בעלת הקרקע, רשות
13 מקרקעי ישראל ויתר ההוראות שבהסכם המשבצת.
14 יש אף להעיר כי סוגיית מינוי הבן "כבן ממשיך" המוצאת ביטוי בסיוכומי הבן כלל לא נטענה
15 באופן מפורש בכתב התביעה.
- 16 51. העדויות שלפניי מלמדות כי לא הייתה כוונה לאם להקנות מלוא הזכויות במשק לידי הבן ,
17 לא לאחר מותה ולא בכלל.
18 אף אם תמצא לומר כי האם הצהירה בפני מי מילדיה דבר כוונותיה בקשר למשק אחר אחרית
19 ימיה ושנותיה, לא מצאתי כי הצהרות אלו התגבשו בכל שלב לכדי הסכם מחייב כלשהו או
20 שניתן לתן לו תוקף מחייב במישור היחסים שבין הצדדים שלפניי.
21
- 22 52. למעשה הבן סתר בעדותו את הגרסה היסודית עליו נשענת תביעתו כי הובטח לו שהזכויות
23 במשק יעברו על שמו במלואן, בעוד טען כי הובטח לו שהוא יקבל מהמשק "הכי הרבה
24 מכולם" (עמ' 24 ש' 6-7).
25
26 הבן נשאל ביחס לאופי התחייבות האם :
27 ש" : **הכי הרבה מכולם או הכל ולכולם כלום ? מה ההתחייבות איך שאתה רואה אותה ?**
28 ת : הכי הרבה מכולם. זה אומר שגם כשאנחנו באנו וחתמנו לה על ויתור זה היה
29 בהסכמה שביום שמגיעה החלוקה יושבים בצורה מכובדת כמו משפחה ומחלקים
30 את זה כמו שצריך. אני הייתי אמור כחלק מההצעות או שאני מפצה את האחים
31 בכסף ולוקח או שאחד מאיתנו יהיה בן ממשיך והשני יקבל את הרפת. מי שיקח
32 את הרפת מפצה את שאר האחים. אנחנו **אחים. (פר' דיון 24.11.20 בעמ' 24 ש' 8-
33 13).
34

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'

תמ"ש 5001-12-19

יוער כי בכתב התביעה כלל לא אוזכרה הדרישה מהבן לפצות את מי מאחיו כאשר המשק יעבור על שמו.

אף האחות הגב' *** העידה כי "האם תמיד אמרה שלא תיתן הכל לאחד" (עמ' 62 ש' 20-21 עמ' 63 ש' 1-2) והאחות הגב' *** העידה כי נאמר ע"י האם שהבן יקבל נתח גדול יותר במשק אך היא לא התכוונה לתת לבן את כל המשק (עמ' 71 ש' 15-22 ועמ' 72 ש' 1-5).

53. בעדותו של הבן נטען לראשונה כי ההבטחה לפיה הוא יקבל "הכי הרבה מכולם" ניתנה במועד מתן ההסתלקות מירושת אביו (עמ' 24 ש' 21-24). האם מכחישה האמור וטוענת כי הסתלקות ילדיה מהירושה נעשתה על דעתם ללא התערבותה. טענתה לא נסתרה (עמ' 37 ש' 9-12).

54. ודוק, בניגוד לנטען בכתב התביעה ועל פי עדות הבן עצמו נלמד, כי כלל לא היה מדובר במתנה או התחייבות בלתי חוזרת מצד האם להעביר המשק על שמו באופן בלעדי אלא שהיה שיח בין בני המשפחה כי יגיעו להסכמות על דרך חלוקת הרכוש:

"אמרתי שיש מצב שאני אקח הכל ואפצה את האחים ויש מצב שאצטרך להתחלק במשק עצמו. זה היה ידוע לכולם

"ש. אתה אומר שאחרי הכל אתם תצטרכו עוד לשבת ולדון זה ההסכם כלפיך?

ת. זה היה חלק מההסכם מול אמא. .. תמורת החתימה שאנו חותמים לה על ויתור שיגיע הרגע חלוקה נשב" (עמ' 25 ש' 21-22 עמ' 26 ש' 1-2).

חיזוק לאמור נמצא בעדותה של האחות הגב' *** אשר מחד העידה כי הובטח לבן שיהיה בן ממשיך ויפצה את יתר האחים (עמ' 68 ש' 5-6) ומאידך כי הייתה כוונה שהבן יקבל את הרפת *** יקבל את הנחלה ו- 2 בתים (עמ' 67 ש' 14-23). הסתירה הגלומה בעדותה מלמדת כשלעצמה כי הבטחה ברורה ובלתי חוזרת ביחס לאופן חלוקת המשק, לא הייתה.

מכל מקום, אף לשיטת האחות לא ניתנה לבן הבטחה כזו שהאם לא יכולה לחזור ממנה:

"ש. זכותה למנות את * כבן ממשיך?**

ת. זכותה. אף אחד לא חולק על זה לרגע" (בעמ' 69 ש' 22-24).

55. זאת ועוד, הבן והאישה הציגו גרסאות סותרות ביחס לזהות מקבל ההבטחה לכאורה, כאשר הבן טען כי ההבטחה לקבלת המשק ניתנה לו ולאשתו ועל אף זאת לא מצא לנכון לצרף את האישה כצד להליך (עמ' 26 ש' 13-14) ואילו האישה טענה כי ההבטחה ניתנה לבן בלבד (עמ' 54 ש' 9-14).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'

תמ"ש 5001-12-19

- לכך מצטרפת עדותה של האישה לפיה ניתנה לה ולבן הבטחה לזכות מגורים בלתי הדירה
במשק "לא משנה מה היא תחליט בסוף" (עמ' 54 ש' 21-23). אמירה זו נאמרה ביחס לאם
ומהווה הודאה של האישה כי האם לא הבטיחה את המשק לבן אלא טרם החליטה מה ייעשה
במשק.
56. הבן לא צלח ליישב הפער בין הגרסה שמסר במהלך עדותו לבין הגרסה שהציג בכתבי הטענות
ובתצהיריו ובין היתר טענתו כי לא קיבל את המשק כי אין לו בן זכר (טענה שאין לה זכר
בכתב הטענות) וטענתו כי "אני לא אמרתי כי המשק שלי. אני דורש מה שהם דרשו ממני
את ה- 50%" (דיון מיום 27.5.20 בעמ' 14 ש' 12-20).
- הבן הציג גרסאות סותרות בסוגיות מהותיות. בעדותו נפלו סתירות ופרכות אשר הותירו
רושם בלתי מהימן.
- מנגד, עדות האם אף גילה המתקדם ואף שנדרשה להתמודד עם חקירה לוחצת, זאת בלשון
המטעה, נמסרה באופן קוהרנטי ומשכנע. האם לא הסתירה חלקו של הבן בתפעול המשק
והרפת. ברם לא היה בעדותה כדי ללמד שניתנה על ידה הבטחה או התחייבות כלפי הבן
להעביר לו את המשק או כי גובש הסכם פנים משפחתי אשר יש בו לחיבה. אין חולק כי
סוגיית המשק היוותה לאורך השנים ומאז נפטר האב המנוח מקור למחלוקות בין האם למי
מילדיה כשאלה האחרונים אינם מקלים עליה ועוד בחייה מנהלים מאבק מולה בעניין זה.
ברם לא היה בפרטים שנמסרו אודות המחלוקת הממושכת בעניין המשק כדי להביא למסקנה
כי ניתנה לבן התחייבות שיש לאוכפה.
57. בסיכומיו של הבן נטען ביחס לסעד המבוקש וכמעין "מקצה שיפורים" כי "לכל הפחות
הובטח לו החלק הארי של המשק". נהיר כי אין מקום לשינוי חזית במסגרת כתב הסיכומים
תוך ניסיון להתאים התביעה בדיעבד לעדויות כפי שנשמעו לפניי.
58. לבסוף טענת הבן לזכותו במשק מכוח התחייבות לתן מתנה לאחר מות האם לא נטענה כלל
בכתב התביעה ומהווה הרחבת חזית אסורה. גם לגופו של עניין, חוק הירושה קובע כי מתנה
שתוקנה למקבל לאחר מותו של הנותן, אינה בת תוקף אלא אם נעשתה צוואה. (ס' 8 (ב)
לחוק הירושה, תשכ"ה – 1965). לא הונחה לפניי צוואה המלמדת על כוונתה של האם לתן
המשק לבן לאחר אחרית ימיה ושנותיה. אף אם נאמר כי אין כל מקום בעניינינו לתחולת סעי'
8 הנזכר המגביל מתן מתנה לאחר המוות שעה שזכויות האם במשק אינן מהוות חלק
מעזבון, הרי שהאם עודנה בחיים ומבהירה כי לא הייתה כל כוונה כזו ואין זה רצונה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

בנסיבות אלו ומשלא עלה בידי הבן להוכיח כי נתנה התחייבות לתן מתנה הרי שמתייתר הצורך להעמיק בשאלת זכותה של האם לחזור בה ממתנה. יצוין אך באופן תמציתי כי אין חולק שיחסי האם והבן עלו על שרטון עד כי האם נזקקה לערב משטרה אגב התנהלות הבן כלפיה.

59. נמצא אפוא כי ציפייתו של הבן כי בבוא העת יקבל את המשק (והאכזבה שנחל עם בחירתו של אחיו *** "כבן ממשיך") מקורה בתחושותיו הסובייקטיביות ללא שנמצא כל תימוכין לקיומה של התחייבות, הסדר חוזי או הסכם פנים משפחתי אשר יש בו לחייב את האם. לא צלח בידי הבן להוכיח כי כלכל צעדיו לאורך השנים תוך הסתמכות על התחייבות כלשהי. הבן התפרנס מעבודתו במשק, נהנה ממגורים ללא תשלום כאשר האם נושאת בהוצאות אחזקת המדור. הבן אף קיבל בית במושב במתנה מהוריו.

60. בהעדר ראיות לתמיכה בעתירת הבן ומכל המקובץ לעיל, דין טענת הבן למתן התחייבות להעביר אליו הזכויות במשק להידחות.

עתירת הבן לפיצוי כספי

61. הכלל "המוציא מחברו עליו הראיה" מטיל את נטל ההוכחה על המבקש להוציא ממון מחברו, ופוטר את המחזיק בממון מנטל זה.

62. טענותיו הכספיות של הבן מסתכמות בסך של 3,833,000 ₪ לפי הפירוט הבא:
שווי השקעות במשק בשווי של 2,183,000.
נזקיו בגין אילוציו למכור בית מגוריו ב-*** בסך של 350,000 ₪.
אובדן הכנסות בסך של 1,000,000.
עוגמת נפש בסך של 300,000.

השקעות הבן במשק

63. לטענת הבן השקיע "בפיתוח רפת החלב ותפעולה... והסדיר את החוב" (הכוונה לחוב הפרטני של המשק לכונס הנכסים *** ולנושים נוספים) – כך על פי ס' 6 לכתב התביעה.

64. לא צורפו ראיות ע"י הבן לתמיכה בטענתו להשקעה כספית. הבן אף לא מצא לפרט באופן ספציפי סכומי ההשקעות במשק תוך נימוק עתירתו לפיצוי כספי. הקשיים האמורים הועלו

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'

תמ"ש 5001-12-19

בדיון מיום 27.5.20 וב"כ התובע ביקש לתקן כתב התביעה תוך צירוף מסמכים וראיות. הלכה למעשה לא הוגשה בקשה לתיקון כתב תביעה ולא צורפו ראיות כנדרש. חוות דעת שמאית שהוגשה לתיק ע"י הבן אינה מלמדת על השקעות של הבן במשק אלא על שווי המשק לרבות הרפת כאשר לא הוצגה כל ראיה כי הבן מימן בכל דרך רכישת המשק או הקמת מתקן החליבה.

בעדותו הבהיר הבן כי בניגוד לדברים שנמסרו בדיון מיום 27.5.21 (עמ' 13) לפיה הוא שילם את חובות העסק למעשה "את החוב של הכונס אמרתי שזה יצא מחשבונה של אמא" (עמ' 29 ש' 1). כמו כן העיד כי כלל החובות ששילם שולמו מחשבונה של האם:

ש" : איזה חובות שילמת?
ת : ספקים, חב' שהביאה אוכל לפרות. עובד תאילנדי. במשך חצי שנה שילמתי את הכסף אחרי שאבי נפטר. מי שהביא ציוד לרפת כל זה שילמתי ולא אף אחד אחר. שילמתי במשך חצי שנה שלמה, אחרי שאבי נפטר כי אמא שלי לא תפקדה.
ש : יכול להיות שמי ששילם את כל החובות תמיד היה חשבון הבנק של האם ואתה רק תפעלת וניהלת את תשלום החוב וההיבטים של התשלום בפועל?
ת : ההתנהלות של המשק הייתה דרך החשבון של אמא. כן הכל בסדר. (עמ' 29 ש' 4-16)

בהמשך עדותו חזר בו תוך שטען כי בחצי שנה הראשונה שילם את התשלומים באמצעות המחאות על שמו. ואולם חרף הטענה כי מסר העתק מההמחאות בגילוי המסמכים, לא הובאה לפני בית משפט כל ראיה התומכת בטענה זו. צורפו לתיק ביום 20.7.20 העתקי המחאות אשר לא ניתן להסיק מהם כי אכן שולמו תשלומים ע"י הבן כפי טענתו.

עדות הבן בסוגיה זו מלמדת כי תפעול המשק על ידו כמי שניהל אותו ולא על ביצוע השקעות ממקורותיו הכספיים. הדבר אף נלמד מעדות האם המאשרת כי הבן ליווה אותה בכל פעולות המשק והיא סמכה עליו בניהול המשק (ר' עמ' 39-38).

הדברים יפים גם ביחס למתקן החליבה המצוי במשק. לטענת האם הרפת הוקמה ע"י חמה ובעלה. לטענת הבן ברפת היה מתקן חליבה ישן והוא התקין מתקן חליבה חדש (עמ' 30 ש' 15-23). האם אינה חולקת על טענה זו והעידה כי הבן הוא זה אשר בנה את מתקן החליבה, אמנם באופן לקוי, אך מימון בניית המתקן נעשה ממקורותיה (עמ' 42 ש' 1-13). ואמנם חרף עתירת הבן להשבת עלות הקמת מתקן החליבה הוא העיד כי בפועל לא שילם כלל ממקורותיו, אלא כפי עדותו "מעבודתי ומרווח כפי שאני ייצרתי שולם. אני הבן אדם היחיד שעובד במשק הזה".

ובעניין זה נשאל:

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

ש. אז ההשקעה שלך היא הזמן שלך. ההשקעה על מתקן החליבה זה הזמן שלך והמאמץ

והעבודה?

ת. נכון". (עמ' 31 ש' 7-1)

69. ברי כי בנסיבות בהן הבן לא השקיע ממקורותיו על מנת להקים את מתקן החליבה והשקעתו היא עבודתו, יעילה ומוצלחת ככל שתהיה, לא קמה לו זכאות להחזר הכספים בגין הקמת מתקן החליבה כפי שעתר באשר אלה שולמו ממקורותיה של האם. למעשה טענות הבן מופנות כולן לסוגיות מתחום דיני העבודה אשר אין מקומן להתברר בהליך זה ובפני ערכאה זו.

70. ודוק, מעבר לטענה כי לו זכות לפיצוי כספי בגין הקמת מתקן החליבה, לא פירט הבן הסכומים והזכות הנטענת לקבלת כספים נוספים שהושקעו במשק. למעשה לא צורפו ראיות ולו מינימליות בתמיכה לסכום המבוקש ולתמיכה בעילת התביעה. טענותיו של הבן נותרו טענות בעלמא.

אובדן הכנסות בסך של 1,000,000 ₪

71. הבן טען כי משך תקופות רבות לא קיבל שכר עבור עבודתו במשק ובחלק מהזמן קיבל שכר הנמוך מהשכר הנקוב בתלושי השכר שהופקו לו. אובדן הכנסות בגין האמור הוערך על ידו בסך של 1,000,000 ₪. לא פורט בכתב התביעה הבסיס על פיו נקבע סכום זה ע"י הבן ולא הוצגו ראיות לתמיכה בסכום הנטען.

72. מכל מקום הסמכות לדון בטענות אלו מסורה לבית הדין לעבודה לו סמכות ייחודית לדון בסוגיות שעניינן דיני עבודה והגם שהצדדים הם בני משפחה. בבע"מ 9948/04 נקבע כי "קיומם של יחסי משפחה אינו שולל את אפשרות קיומם של יחסי עבודה. גישה זו נותנת כוח בידי הפרט ליצור קשרי עבודה עם בן משפחתו, על כל הזכויות והחובות הכרוכות בכך, לרבות זכות הגישה לבתי הדין לעבודה."

73. ואמנם עתירת הבן בקשר לפיצוי בסך של 1,000,000 ₪ נסמכת כולה על טענות מתחום יחסי העבודה בין הצדדים.

74. לפיכך ובהעדר סמכות לדון בסעד המבוקש הרי שאין מקום להוסיף ולהעמיק בסוגיה זו וטוב היה לו לא הייתה מובאת מלכתחילה לפתחו של בית משפט זה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

נזקים בעקבות מכירת הבית ב- 350,000 ₪

75. לטענת הבן בכתב התביעה (ס' 18), על מנת להקטין נזקיו הסכים להתדיין עם האם ואחיו *** בפני בורר כך שהמשק יעבור אליו תוך תשלום הסתלקות לאחיו (לשון התביעה).
במסגרת הבוררות בפני מר *** מי ששימש כיו"ר ועד הנהלת מושב *** הגיעו הצדדים להסכמה כי בתמורה לסך של 1,500,000 ₪ יועבר המשק לאלתר על שמו.
כמו כן נטען כי בשל הסכמה זו הזדרז הבן למכור דירה בבעלותו בעיר *** במחיר מופחת של 200,000 ₪ מהערך הריאלי ואף חויב לשלם מס' שבח בסך של 150,000 ₪ בערכם ליום המכירה.

76. בעדותו ביחס לסיכום בהליך הבוררות מסר הבן גרסה אחרת ולפיה: **"מתוך הבוררות הגענו לכך או שאני משלם את הכסף או צד ב' משלם לי את הכסף"** (עמ' 33 ש' 16).

77. מר *** הבהיר בעדותו באופן נחרץ כי כלל לא הוסמך לשמש כבורר ולא היה מסכים להתמנות כבורר. (עמ' 60 ש' 3-6). נלמד כי ביקש לסייע לצדדים לפתור את המחלוקת מתוך רצון טוב על רקע הכרות רבת שנים עם המשפחה ללא שיש בידו כל מידע מהותי בקשר לשווי המשק השקעות נטענות או נתונים אחרים הצריכים לעניין זה.

78. בנוסף מתצהירו ועדותו של מר *** נלמד כי ההצעה שהונחה על השולחן במסגרת השיח שהתנהל הייתה לתשלום של 1,500,000 ₪ מהאח *** לבן ולא להפך. אולם האח *** חזר בו מהצעתו יומיים לאחר מכן (ר' תצהיר עדותו הראשית ועמ' 58 ש' 19-15). עדות זו שומטת את הבסיס מטענת הבן כי מיהר למכור את ביתו ב*** על מנת לשלם סך של 1,500,000 ₪ לאח ***.

79. למעלה מן הצורך אציין כי גם לו התשתית העובדתית הייתה כפי הנטען בכתב התביעה, הבן לא הציג חוות דעת או כל ראיה אחרת המלמדת כי הבית נמכר בשווי הנמוך ב- 200,000 ₪ מערך השוק ואף סתר בעדותו טענתו בכתב התביעה כי שילם מס שבח בסך של 150,000 ש"ח והעיד כי בפועל שילם מס שבח בסכום של 20,000 ₪.

80. לנוכח כלל המפורט נשמט הבסיס לסעד המבוקש בדמות פיצוי בגין אובדן תמורה מכירת הדירה. דין הטענה להידחות.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

81. אשר לרכיב פיצוי בגין עוגמת נפש - משנדחו ככל טענות הבן ומשהעתירה לעוגמת נפש נסמכת על מסד עובדתי שנשלל ע"י בית המשפט ובהעדר עילת תביעה, ברי כי יש לדחות אף עתירת הבן בקשר לרכיב זה.

82. על אי דיות הראיות מטעם הבן עמדה כב' הרשמת הבכירה ציפי כהן אביטן עוד בהחלטתה מיום 29.12.19. לא היה בניהול ההליך לפני כדי לשנות ממסקנה זו ואף הובהר על רקע עדות הבן ועדיו כי לגרסה היסודית שנמסרה בכתב התביעה אין אחיזה במציאות.

לפיכך ומכל המקובץ לעיל, דין תביעת הבן על כל חלקיה להידחות.

תביעת האם לפינוי

83. המקור המשפטי לתביעת בעל מקרקעין לסילוק יד הינו סעיף 16 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק המקרקעין"), הקובע כי "בעל מקרקעין ומי שזכאי להחזיק בהם זכאי לדרוש מסירת המקרקעין ממי שמחזיק בהם שלא כדין".

84. כלל הוא, כי התובע סילוק יד ממקרקעין מכוח זכותו בהם, די לו להוכיח את עובדת זכותו הקניינית בהם, ומכאן ואילך מוטל הנטל על הנתבע, להוכיח זכות להמשיך ולהחזיק במקרקעין (ע"א 483/62 קוך נ' לנדוי, פ"ד יז 1953 (1963)), ע"א (מחוזי ת"א) 16482/92 עיריית תל אביב יפו נ' גרינשטיין, [פורסם בבנו] פ"מ תשנ"ג (4) 353 (1994)).

"... בעל בית יכול לבסס תביעת פינוי או סילוק יד על זכות קניינו, בטענה שהנתבע מחזיק ברכושו ללא כל זכות... ואז על הנתבע להראות, ולו לכאורה, זכות חוקית לישיבתו במקום... מספיקה לבעל הבית טענת בעלותו כבסיס להחזרת החזקה רק כנגד נתבע שאין בכוחו להראות זכות חוקית לישיבתו במקום..." (ע"א 127/77 קפה נ' לוי, פ"ד ל"א (3) 455, 464 (1977)).

85. בין האם והבן נחתם הסכם שכירות הקובע תקופת שכירות מיום 4.1.2010 ועד ליום 4.1.2011 בדמי שכירות של 100 דולר לחודש. במועד זה נחתם הסכם זהה בין הבן והאישה לבין האח *** ואשתו ביחס לבית המקצועי אשר בבעלות הבן כאמור.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

- 1 לטענת הבן הסכם השכירות עם האח נעשה לעיני צדדי ג' ולצורך שינוי פרטי משלם ועל מנת
2 להגן על הנכס בבעלותו (עמ' 34 ש' 15-20). כן טען כי ההסכם שנעשה מול האם הינו הסכם
3 פיקטיבי.
4
- 5 86. אין מחלוקת כי דמי השכירות שנקבעו בהסכמי השכירות לא שולמו בפועל ואף אחד
6 מהצדדים להסכמים אלו לא פעל אחר הוראותיהם.
7
- 8 האם לא דרשה משך השנים ועד לתחילתו של הסכסוך עם הבן פינויו של הבן מהבית המשני
9 (להלן: "הנכס") או תשלום דמי השכירות. האם פנתה לבן בדרישה להתפנות אך ביום 4.11.19
10 באמצעות מכתב מעורך דינה.
11
- 12 88. מבלי לקבוע מסמרות ביחס לאופי ההסכם בין הצדדים, בין פיקטיבי ובין לאו, ברי כי האם
13 התירה משך השנים לבן ומשפחתו להתגורר בנכס ללא תשלום דמי שכירות כאשר במהלך
14 השנים האם אף נהנתה מטיפולו של הבן במשק. הסכמתה של האם לישיבת הבן ומשפחתו
15 בנכס אף נלמדת מכך שהאם הגדילה לעשות ונשאה בהוצאות אחזקת הבית בו מתגוררים.
16
- 17 89. אין מחלוקת כי הסכם השכירות בין הצדדים לא חודש. רוצה לומר, כי מדובר היה בשימוש
18 חינוך במקרקעין, אשר החל כשימוש מכוח הסכם ונמשך עד הלום מכוח הסכמת האם. נוכח
19 האמור לא נהירה טענתו של הבן להתיישנות זכאותה של האם לדרוש פינויו להבדיל מטענה
20 להתיישנות על חיובים אחרים בהסכם כגון חובתו לתשלום דמי שכירות.
21
- 22 90. חרף האמור לא מצאתי כי הסכמתה של האם למגורי הבן ומשפחתו בבית המשני במשק
23 הייתה כזכות מגורים בלתי הדירה.
24 מהימנה עליי גרסת האם כי התירה לבן להתגורר בבית המשני עד אשר תדרוש פינויו. (עמ' 44
25 ש' 1-4). לא הובאו לפניי ראיות כי ניתנה הסכמה מפורשת של האם לזכות מגורים בלתי
26 הדירה למגורי הבן ומשפחתו. הנתבעים כלל לא הניחו יסודות לביסוס זכות זו.
27
- 28 91. כמו כן על אף שההסכם עם האח *** ואשתו נעשה על בסיס אותם תנאים, הבן והאישה
29 אווזים בעמדה כי בעוד להם זכות לפנות את האח *** ואשתו מכוח בעלותם בנכס, זכות
30 זו אינה קנויה לאם. (עמ' 34 ש' 21-23 וכן עמ' 35 ש' 4-5, עמ' 56 ש' 13-14). אני מוצאת
31 להעיר כי עמדה זו מעוררת תמיהה משהובהר ע"י ב"כ הבן כי "תביעת הפינוי ההגנה בגינה
32 מרכזית שזכות הדיור של הנתבעים במבנה היא בלתי הדירה כי נעשה ברטר החלפה בין

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'
תמ"ש 5001-12-19

- 1 הדיור" (פר' דיון בעמ' 18 ש' 11-12). אם במבנה עסקה מסוג "ברטר" עסקין, לא ניתן ליישב
2 עמדת הבר כי ניתנה לו זכות מגורים בלתי הדירה ובמקביל יהיה רשאי לפנות את האח בכל
3 עת.
4
5 92. כך או אחרת שעה שהבר ומשפחתו מתגוררים בנכס ללא תמורה, קובע הדין כי "רישיון הניתן
6 חינוס, ללא כל תמורה, איננו הסכם במובן החוקי של המלה. רישיון כזה מתפרס מידי רגע
7 ברגע מרצונו החופשי של המרשה, והוא מתבטל כהרף עין עם גילוי דעתו של זה, כי אין ברצונו
8
9 להמשיך בהענקת הרישיון" (יעקב שקד שופט פינוי מקרקעין הליכים והלכות בעמ' 418
10 התשע"ז 2017).
11
12 93. בנסיבות האמורות משלא הוכחה זכות בלתי הדירה לישיבה בנכס, בהינתן זכותה של האם
13 בנכס ובמיוחד בהינתן הקרע העמוק ביחסיה עם הבר, שככלל איננו שנוי במחלוקת (גם אם
14 המניעים, הרקע והאחריות לו, שנויים במחלוקת, שאלה שהיא אינצידינטלית להליך שלפני),
15 לא ראיתי כל מניעה מהאם לבטל את רשות הבר והאשה להחזיק בנכס.
16 94. בנסיבות אלה, יש לבחון גם את ציפיית המורשה עקב מתן הרשות והנזק שעלול יהא להיגרם
17 למורשה כתוצאה מביטולה של הרשות אף שזו לא נטענה בעניינינו כדבעי (השוו, למשל: ע"א
18 2836/90 בצר נ' צילביץ' מו (5), 184, 196-197 והאסמכתאות שם).
19 95. נכונה אני להניח, כי רשות ארוכת שנים שהעניקה האם לבר ומשפחתו להתגורר בנכס טומנת
20 בחובה הסתמכות על רשות זו, וכן ציפייה שרשות זו תהא צופת פני עתיד. ואולם עסקין
21 בתובענה שהוגשה בחודש 5/20, כאשר סוגיית הפינוי עלתה על סדר היום עוד בחודש 11/19
22 (ר' נספח 2 לכתב התביעה). מאז ועד עתה המשיכו הבר ומשפחתו להתגורר בנכס מבלי
23 שנושאים בתשלומים כלשהם ותוך שהם מודעים לסיכון הצפוי להם, קרי, של פינוי עתידי
24 במידה שטענותיהם תדחינה. יש להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף אל מול הסתמכות
25 פוטנציאלית שלהם. יש אף להביא בחשבון כי בעצם מגורי הבר והאשה בנכס חסכו בתשלום
26 עבור שימוש ואחזקה. בנסיבות אלה, וגם לו אניח כי הבר והאשה הסתמכו על הרשות
27 שהעניקה להם האם וברשות זו ניתן לגלם גם אינטרס ציפייה של ממש, אין בכך כדי להוביל
28 לדחייה של הסעד המבוקש.
29
30 96. כמו כן ומבלי לקבוע מסמרות בשאלת השקעותיהם של הבר והאשה, לא מצאתי כי יש
31 להתנות פינוי בפיצוי כספי. סעד כזה לא נדרש באופן מפורש ואך נטען בצורה אגבית בלבד
32 במסגרת ניהול ההליך כי בוצעו השקעות.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 2862-05-20 פלוני נ' פלוני ואח'

תמ"ש 5001-12-19

נהיר כי הנטל ביחס להוכחת השקעות רובץ לפתחם של הבן והאישה הן בהיבט האיכותי והן בהיבט הכמותי- היינו סכומי ההשקעות, מה נעשה ומתי. ברם, הטענות ביחס לשיפוצים שבוצעו לכאורה בנכס לא גובו ולו בראשית ראייה (עמ' 35 ש' 6-13). לפיכך משנקבע כי מעמדם של הבן והאישה הוא מעמד של ברי רשות ולנוכח האמור אין מקום לכרוך עניין הפינוי בעניין הפיצוי.

סיכום:

97. תביעת הבן נדחית על כל חלקיה.
98. תביעת האם מתקבלת. אני מורה על פינויו של הבן ומשפחתו מהבית המשני ב*** ומורה להשיב החזקה לאם כאשר הנכס פנוי מכל אדם וחפץ.
99. כדי לתן לבן ומשפחתו זמן התארגנות ומשנלקח בחשבון פרק הזמן בו התגוררו בנכס, ניתנת להם שהות למלא אחר האמור בתוך 3 חודשים מהיום קרי עד ליום- 1.12.21. אם לא ימלאו הבן והאישה אחר הוראת הפינוי, זכאית האם לאכוף את ביצוע פסק הדין באמצעות לשכת ההוצאה לפועל, וההוצאות הכרוכות בכך יושטו על הבן והאישה.
100. בשים לב לדחיית תביעת הבן וקבלת תביעת האם, לאור שלל הטענות שהועלו ולאופן ניהול ההליכים יישא הבן בהוצאות האם בתביעה שהגיש בסך של 25,000 ₪ וכן יישא הבן והאישה יחד ולחוד בהוצאות תביעת האם בסך של 10,000 ₪. תשלום ההוצאות בהתאם לאמור יוסדר בתוך 30 יום.
- פסק דין זה מסיים את הדיון בתיקים שבכותרת והמוכירות תשלח העתקו לצדדים. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים ושמות מזהים.
- ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"א, 30 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.
- אפרת שהם, דליות- שופטת